

[Hagbart Berg.]

Købstadlærer havde, saa man kan ikke sige, at man den Gang gennemførte en særlig god Aflønning, der kunde modsvare de Muligheder, der kunde komme for daarligt Avancement, og navnlig kunde man i alt Fald den Gang aldeles ikke forudse, hvad der senere er blevet til Virkelighed, at vi fik en Sammenslutning af Post- og Telegrafvæsenet, hvorved der paa een Gang blev nedlagt ca. 50 Bestyrerstillinger, et Forhold, der naturligvis i høj Grad for denne Etats Vedkommende har bidraget til at forringe Avancementsmulighederne for Assistenterne.

Nu er Stillingen da ogsaa den, at det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte som Socialdemokratiets Ordfører i denne Sag ved de Udtalelser, han tidligere er fremkommet med, efter min Formening er kommet i Konflikt med sig selv. Det ærede Medlem kan ikke hævde, at Sagen var endeligt løst i 1919, og saa gentagende som Trafikminister komme her til Rigsdagen og foreslaa Oprettelse af et stedse stigende Antal Kontrolørembeder netop med den Motivering, at Avancementsforholdene var blevet daarligere og daarligere, at Alderen, hvori de paagældende kunde avancere, var blevet højere og højere. Vi for vort Vedkommende maa mene, at den Udvikling, det ærede Medlem søgte at gennemføre, med stedse flere Kontrolører, ikke var heldig. Det ligger i selve Ordet Kontrolør, at vi her kun kan have et begrænset Antal, og jeg skulde mene, at vi her snarere maaske allerede var gaaet for vidt. Det er da som bekendt ogsaa en Forudsætning for dette Lovforslag, at Styrelsen, hvis det gennemføres, er sindet at inddrage visse Kontrolørstillinger, hvorved der kan indvindes en Besparelse, der i nogen Maade kan modsvare den Merudgift, der her er Tale om.

Jeg skal i øvrigt om selve Forslaget ikke sige meget, men henvise til, at det jo er et Forslag, der er fremkommet ved, at der i fuld Forstaaelse med Regeringen er opnaaet Enighed indenfor det alsidig sammensatte Udvalg, der har behandlet denne Sag. Jeg maa mene, at den lønningsmæssige Placering, der er sket, er naturlig, og ligeledes, at det Antal, der er Tale om at udnævne til Overassistenter, nogenlunde svarer til, hvad der maa anses for rimeligt. Naturligvis er jeg klar over, at vi, og maaske ikke

mindst netop Venstre, vil møde dette Spørgsmaal: Hvorledes kan I nu gaa med til en ny Lønningsudgift? Jeg vil heroverfor henvise til, at vi for vort Vedkommende har erkendt paa et tidligt Tidspunkt, at her var en Opgave, der skulde løses, og jeg tror ogsaa, man meget vel kan forstaa, at det er et meget rimeligt Forslag rent økonomisk, der her er Tale om — jeg kan godt sige beskedent Forslag —, naar vi alene ved Sammenslutning af Post- og Telegrafvæsenet i alt Fald i Løbet af nogle Aar kan opnaa en Besparelse paa 2—3 Mill. Kr. Saa vil man se, at dette at udnævne 200 Assisterter til Overassistenter med en Begyndelsesløn, der ligger 180 Kr. over deres nuværende Slutløn, giver en Udgift paa kun 36 000 Kr. for Begyndelseslønnens Vedkommende, et ringe Beløb i Forhold til den Besparelse, vi opnaar. Ganske vist bliver Udgiften i Løbet af nogle Aar ved Alderstillæg noget større, men dog ingenlunde særlig stor, og det er, som sagt, en Udgiftsstigning, der i nogen Grad vil modsvares ved, at vi gaar til Nedlæggelse af visse Kontrolørstillinger.

Jeg maa anse det for meget heldigt, at vi nu, efter i mange Aar at have forhandlet om denne Sag, er naaet til et Resultat, der har kunnet finde Tilslutning ogsaa indenfor de paagældende Tjenestemænds Kreds. Vanskelighederne ved at naa et Resultat har jo ligget deri, at man fra de paagældende Organisationers Side har ønsket en obligatorisk Oprykning til en højere Lønningsklasse, men Venstre har lige saa lidt som andre Partier, som jeg sagde før, kunnet gaa med til at indføre en absolut Ret til at avancere, og det Krav er altsaa ogsaa blevet opgivet fra Organisationernes Side. Det har ogsaa været et Spørgsmaal, om der skulde ske Avancement fra Overassistentstillinger, og denne Sag har ogsaa fundet sin Løsning gennem det Forslag, her foreligger. Jeg kan henvise til Udtalelsen i Betænkningen og pege paa den Udtalelse, som den højtærede Finansminister fremkom med ved Forslagets Fremsettelse, da Finansministeren udtalte, at der kan ske Avancement fra Overassistentstillingerne. Men Rigsdagen skal naturligvis ikke nu, lige saa lidt som ved tidligere Lejligheder, give bestemte Direktiver om de nærmere Regler for Avancement, saa meget mindre som Forholdene neppe er